Zrcadla - Sekvoj

Od rána samej pech lepí se na mý záda
smůlu mám na prstech a z těch mi všechno padá
zrcadlo na kusy, iluze na maděru
zbytečný pokusy ztratit se v pološeru.
Ne že bych se snad bál sedmi let neúrody
střepy jsem vyhodil do dřezu na nádobí
vidím se pod vodou, z kohoutků do mně buší
kapky se rozplesknou a pořežou mi uši.
Střepy jsem nevyhodil, snad by jich byla škoda
den s nocí dozávodil a zase stoupla vod
ještě jsem nedostavěl mozaiku vlastní tváře
hledám ji nedočkavě jak akord na kytaře.
A pak mě napadlo, že je to rozuzlení
rozbitý zrcadlo nabízí vyřešení
zbavím se převleků, zbavím se cizích vlivů
jak v novém obleku vrhnu se do odlivu.
Až budu novou tvář ze střepů staré lepit
dám úsměv pod polštář dřív než se začne třepit
sto očí otvírám a přece nedohlédnu
je konec přetvářkám a tvář mám zase jednu.
Střepy jsem nevyhodil, ...